

jeg imidlertid ikke komme ind paa, men jeg vil dog sige saa meget, at skønt vi før Valget hævdede, at nye Skatter vilde blive Følgen, dersom det nuværende Regeringsparti sejrede, var der vel ingen af os, som vovede at paastaa eller udtale, at Slaget vilde blive saa voldsomt, som det viste sig at blive, nemlig nye Skatter til et Beløb af ca. 20 Mill. Kr. foruden en betydelig Beskæring af samfundsnyttige Bevillinger paa Finansloven. Ingen af os, der klart saa, at nye Skatter vilde blive Følgen, vovede at tro, at det vilde blive saa meget som det, her er Tale om; der foreligger jo her Skatter til et Beløb, som er større end alle de nuværende direkte Statsskatter til sammen.

For et Aar eller lidt over et Aar siden, den 4. Oktober 1910, husker jeg, at den højtærede Finansminister ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget udtalte sig saaledes — med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg nok citere et Par Linier —: „Vel er det saaledes, at vor Skattebyrde her i Landet ikke er uforholdsmæssig høj i Sammenligning med de øvrige europæiske Stater, men den er dog saa høj, at man saa vidt muligt bør undgaa at forøge den. I Danmark er Skatten til Stat og Kommune i dette Øjeblik pr. Individ 45 Kr., det er det samme som i Norge og omtrent det samme som i Tyskland, men det er ikke saa lidt mindre end i England, hvor den er 85 Kr., og i Frankrig, hvor den er 74 Kr.” De Udtalelser fremsatte den højtærede Finansminister i Fjor, da han fremlagde Finanslovsforslaget. I disse Udtalelser er der først det interessante at lægge Mærke til, at Finansministeren indrømmer, at Skattebyrden allerede den Gang var saa stor, at vi saa vidt muligt skulde undgaa at forøge den. Men hvad er der sket siden? Ja, desværre, vi have jo allerede faaet ikke saa ubetydelige Skatter, og vi have nu faaet Skatteforslag frem til et samlet Beløb af 20 Mill. Kr., eller 9 Kr. pr. Individ, det er det, der er sket siden. Men derefter er det interessant at lægge Mærke til Ministerens Tal angaaende Skattebyrden pr. Hoved i Tyskland, Frankrig og England, thi her ere Ministerens Udtalelser ikke i Overensstemmelse med hans Udtalelser i Aar. Den 20. Oktober 1911 udtalte Ministeren sig nemlig saaledes — det staar Sp. 727:

„Det Land, der betaler den største Stats- og Kommuneskat pr. Hoved, er England, som har 91 Kr. pr. Individ. Derefter følger Frankrig med 78 Kr. pr. Individ, derefter Sverige med 55 Kr., saa komme Danmark og Tyskland, der komme til at staa lige med 54 Kr. pr. Individ”. Det, der her er interessant at lægge Mærke til, er, at efter Ministerens Tal skulde der sidste Aar være paalagt den engelske Befolkning Skatter til et Beløb af 6 Kr. pr. Individ, og Frankrigs Befolkning skulde der sidste Aar være paalagt Skatter til et Beløb af 4 Kr. pr. Individ og Tysklands Befolkning Skatter til et Beløb af 9 Kr. pr. Individ. Nu har jeg selvfølgelig ikke nær saa meget Kendskab til Beskatningsforholdene i Udlandet som den højtærede Finansminister, og som Følge deraf tør jeg heller ikke paastaa, at Ministerens Tal ere forkerte, men disse Tal have alligevel forundret mig noget, særlig for Tysklands Vedkommende, thi jeg har ikke erfaret det mindste om, at der er blevet paalagt den tyske Befolkning saa store nye Skatter, som her er nævnt. Det kunde derfor interessere mig at faa at vide, hvad det er for nye Skatter, der sidste Aar ere blevne paalagte i disse Lande og særlig i Tyskland. Naar den højtærede Finansminister nu opgør, at Skatten pr. Hoved her i Danmark, naar disse Forslag blive vedtagne, vil blive 54 Kr., skal jeg blot bemærke, at dette Tal passer ikke, det er slet ikke rigtigt. Nej, Skatten pr. Hoved her i Danmark er bleven meget større, og navnlig vil den blive meget større for det arbejdende og producerende Landbrug, ja for mange flere. Jeg skal nemlig gøre opmærksom paa, at den Skattebyrde af 54 Kr. pr. Individ, som Ministeren taler om, er den synlige Skat, men Ministeren glemmer den usynlige Skat eller Beskyttelsesskatten, den Skat, vi maa betale til de beskyttede Erhverv, til dem, der have faaet Monopol eller, man kan sige, Statspatent paa at udnytte og beskatte andre, det er altsaa Kapitalisterne eller Kuponklipperne, de store Selskaber eller Truster, som vi som sagt aarligt maa betale de store Skatter til. Thi alle vi, som ere beskæftigede ved Landbruget, Embedsmænd og Funktionærer, saa at sige hele Handelsstanden, den langt overvejende Del af Arbejderklassen o. s. v., kende ikke til disse Beskyttelses-